

til Tavshed maa ligge i de forskellige Medlemmers Skøn over, hvad det kan være forsvarligt at føre frem, efter at de har hørt Regeringens og de andre Medlemmers Opfattelse deraf. Jeg tror, at naar Sagerne kom til en regelmæssig og rolig Behandling i et saadant Udvalg, vilde der blive vist den fornødne Hensyntagen fra de forskellige Rigsdagsmedlemmers Side, og at vi ikke i denne Henseende skal gaa over til at indføre en Art Straffebestemmelser, som jo i saa Fald maatte udvides til at gælde for alle Rigsdagens Medlemmer, naar vi afholdt lukkede Møder, hvilket unægtelig vilde føre ind i et helt nyt System.

Den højtærede Udenrigsminister havde faaet den Opfattelse, at jeg har udtalt, om jeg saa maa sige, en almindelig Tilfredshed med hans Ledelse af Landets Udenrigspolitik (*Udenrigsministeren* [Harald Scavenius]: Nej!). Udenrigsministeren vinker afværgende, det var altsaa ikke det, som var Tanken. Saa vidt er jeg heller ikke gaaet. Jeg har taget visse Forbehold, og med Hensyn til den Del af den sønderjydske Politik, som er foregaaet under hele den Gruppe Forhandlinger, om hvilken jeg i Dag har sagt, at vi ikke kender den, kan jeg ikke udtale hverken Tilslutning eller Misbilligelse. Det, jeg har sagt, er, at vi har været tilfredse med den højtærede Udenrigsministers Udtalelser om Behandlingen af sønderjydske Spørgsmaal, og denne Tilfredshed skal jeg gerne paa ny give Udtryk for.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte i sin Omtale af det andet Punkt af Forslaget, at det var dog et underligt Hastværk at give Udvalget Opgaver, før det var nedsat. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede Minister overhovedet vilde have, man skulde bære sig ad med Hensyn til Nedsættelse af et Udvalg, hvis man ikke bestemte Karakteren af dets Opgaver samtidig med, at man stillede Forslag om dets Nedsættelse. Det er den naturlige Ting af Verden, at dette Forslag er knyttet dertil. Den højtærede Udenrigsminister havde imidlertid den Opfattelse af dette andet Afsnit om Offentliggørelse af de sønderjydske Dokumenter, at det havde ikke noget at gøre med Udenrigspolitik, det var rent indrepolitisk. Jeg tror, det har meget at gøre med Danmarks kommende udenrigspolitiske Stilling, at der skabes fuld

Klarhed over, hvilken Politik der blev drevet af danske Regeringer ved Løsningen af det største udenrigspolitiske Spørgsmaal, vi har haft. Jeg tror, det er nyttigt, at man ikke vedblivende skal leve paa Rygter, der glider rundt her i Danmark og glider udenfor Landets Grænser og faar Betydning for vore Forhold, baade det ene og det andet Sted. Jeg anser det netop for en Opgave af væsentlig Betydning for Tilrettelæggelsen af vor fremtidige udenrigspolitiske Stilling, at der bliver fuld Klarhed over, hvad der i saa Henseende er sket herhjemme.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at Regeringen ikke kunde gaa med til første Del af Punkt II, den var uantagelig, anden Del derimod kunde der nok blive Enighed om. Første Del er det, at Regeringen skulde forhandle med Rigsdagsudvalget om Spørgsmaalet. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Udenrigsminister et eneste Øjeblik kan tænke paa at betegne dette som uantageligt; jeg forstaaar det endnu mindre, naar han bagefter føjer til, at om anden Del, nemlig selve Fremstillingen, bliver der nok Enighed. Hvordan skal den tilvejrbringes undtagen netop gennem Forhandling? Den højtærede Udenrigsminister siger, at Udenrigsministeriet maa tage og maa have Ansvaret for den Offentliggørelse, der finder Sted. Ja, selvfølgelig. Men dette, at Udenrigsministeriet og Regeringen har dette Ansvar, udelukker ikke paa nogen mulig Maade, at Ministeriet i Forvejen forhandler med et Rigsdagsudvalg om, hvad det er, der skal offentliggøres, og paa hvilken Maade Offentliggørelsen skal ske. Under disse Forhandlinger bevarer baade Udvalget sin Frihed og sit Ansvar med Hensyn til de Raad, det giver, og Regeringen sin Frihed og sit Ansvar med Hensyn til de Beslutninger, den til syvende og sidst tager.

Naar den højtærede Udenrigsminister dernæst sagde, at jeg havde udvidet det, der staar i Forslaget, ved at tale om andet end en aktmæssig belyst Fremstilling, har den højtærede Udenrigsminister ikke Ret. Den højtærede Minister synes at misforstaa Udtrykket „en aktmæssig belyst Fremstilling“. En aktmæssig belyst Fremstilling er ikke blot en historisk Fremstilling, der bygger paa visse Akter, men det er en Fremstilling,